

Dear Friend,

we would like to share a document with
you about our

GOLDEN JOINERY

brand. This document is called:
You who are here

You who are here

“ The absolute local is there, and only there, where in any part of the globe, some human beings actively and reciprocally communicate their uniqueness and show this uniqueness as the material given that constitutes the contextuality of their relation.

As Hannah Arendt would put it, the local is a relational space that does not concern what those who share it are, but rather who they are.

The politics of the local , having finally been liberated from the cartography of nations and the individualist ontology, in fact avoids to imposing cultural identities on the unrepeatable uniqueness of every human being. Because it is faithful to the ontology of plurality, the local puts in play uniqueness without belongings and entrust the sense of relation to this alone.

What remains, because it was always there, is the question “who are you?” addressed to the “you who are here”.

This local, contextual space – which can be actively inaugurated anyway- is opened by this question in which the regulative principle of politics already resounds – namely, the priority of the who in respect to the what.

In spite of appearances, this is not an utopian politics, nor an ethics of good will. Rather, it’s a position that, taking inspiration of Arendt’s thoughts, find the generative and symbolic nucleus of politics in the ontology of plural uniqueness and relation.

Adriana Cavarera (‘ For more than one voice’ 2005)

You who are here

”Der Bereich, in dem die menschlichen Angelegenheiten vor sich gehen, besteht in einem Bezugssystem, das sich überall bildet, wo Menschen zusammenleben. Da Menschen nicht von ungefähr in die Welt geworfen werden, sondern von Menschen in eine schon bestehende Menschenwelt geboren werden, geht das Bezugsgewebe menschlicher Angelegenheiten allem einzelnen Handeln und Sprechen voraus, so daß sowohl die Enthüllung des Neuankömmlings durch das Sprechen wie der Neuanfang, den das Handeln setzt, wie Fäden sind, die in ein bereits vorgewebtes Muster geschlagen werden und das Gewebe so verändern, wie sie ihrerseits alle Lebensfäden, mit denen sie innerhalb des Gewebes in Berührung kommen, auf einmalige Weise affizieren. Sind die Fäden erst zu Ende gesponnen, so ergeben sie wieder klar erkennbare Muster bzw. sind als Lebensgeschichten erzählbar.”

You who are here

Volgens Arendt is de menselijke pluraliteit de paradoxale pluraliteit van unieke wezens. Deze unieke verscheidenheid openbaart zich in het spreken en handelen. Mensen onderscheiden zich daarin van elkaar, en verschijnen daarin aan elkaar als mensen. Wie zich losmaakt van het eigenbelang vormt zich volgens Arendt om van een wat - de som van uiterlijke kenmerken en eigenschappen - tot een wie.

Dit aan elkaar verschijnen, zo stelt Arendt, berust op beginnen, het zetten van een eerste stap. Mensen kunnen hier niet van afzien en tegelijk menselijk zijn. Een leven zonder spreken en handelen is dood voor de wereld, het is geen menselijke leven meer omdat het niet meer onder mensen wordt geleefd.

Met andere woorden de mogelijkheid om een begin te maken maakt de mens uniek en zichtbaar voor de ander.

Pluraliteit vormt de basis voor een gedeelde ervaring van realiteit.

De mogelijkheidsvoorwaarde voor pluraliteit is Arendts notie van tussenruimte “ in de vorm van het in-between dat tegelijk scheidt en verbindt. Dit in-between is de gemeenschappelijke wereld die het plurale ‘wij’ en daarmee het gezamenlijk handelen (acting in concert) mogelijk maakt.”